

СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

„Службен весник Н.Р.М“
administracija

Maršala Tita
Skopje

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текујќа сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 101-909880. — Текујќа сметка на Продавното одделение 101-670880.

Среда, 17 јануари 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 4

ГОД. VII

Цена на овој број е 6.— дин. — Претплата за 1951 година изнесува 350.— динари, а за странство 500.— динари. Редакција: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 27-595, Продавно одделение 22-619, Сметководство 26-276, Експедиција 21-251.

52.

ОДЛУКА

НА НАРОДНАТА СКУПШТИНА НА ФНРЈ ЗА ПОТВРДА НА УКАЗОТ ОД ПРЕЗИДИУМОТ НА НАРОДНАТА СКУПШТИНА НА ФНРЈ ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ ОДЛУКАТА ЗА СОГЛАСУВАЊЕ НА СОЈУЗНИТЕ ЗАКОНИ СО ПРОМЕНЕТЕ ШТО СЕ ИЗВРШЕНИ ВО ДРЖАВНАТА УПРАВА И ВО СИСТЕМАТА НА УПРАВУВАЊЕТО СО СТОПАНСТВОТО

Врз основа на точ. 3 од Одлуката на Народната скупштина на ФНРЈ од 27 јуни 1950 година и чл. 3 и 13 од Правилникот за работа на Народната скупштина на ФНРЈ за заедничките седници на Сојузното веќе и Веќето на народите, Народната скупштина на ФНРЈ на својата VII заедничка седница што е одржана на II редовно заседание (од II свикување) на 29 декември 1950 година, донесе одлука која што гласи:

Се потврдува Указот од Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ У. бр. 2458 од 20 декември 1950 година за прогласување на Одлуката за согласување на сојузните закони со промените што се извршени во државната управа и во системот на управувањето со стопанството што ја донесоа законодавните одбори на Сојузното веќе и на Веќето на народите на Народната скупштина на ФНРЈ на своите седници од 28 декември 1950 година.

29 декември 1950 година

Белград

Претседател

на Сојузното веќе,

Владимир Симиќ, с. р.

Претседател

на Веќето на народите,

Јосип Видмар, с. р.

53.

УКАЗ

Врз основа на членот 74 точка 6 од Уставот, а во врска со точка 2 од Одлуката на Народната скупштина на ФНРЈ за давање овластувања на законодавните одбори да донесат одлуки за согласување на сојузните закони со промените во државната управа и во системот на управувањето со стопанството од 27 јуни 1950 година, Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ ја прогласува следната

ОДЛУКА

ЗА СОГЛАСУВАЊЕ НА СОЈУЗНИТЕ ЗАКОНИ СО ИЗМЕНУВАЊАТА ИЗВРШЕНИ ВО ДРЖАВНАТА УПРАВА И ВО СИСТЕМАТА НА УПРАВУВАЊЕТО СО СТОПАНСТВОТО

I. Во Законот за аграрната реформа и колонизација („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 64/45) што е изменет и дополнет со Законот за потврда и изменувања на Законот за аграрната реформа и колонизација („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 24/46), со Законот за изменувањата и дополнувањата на чл. 36 од Законот за аграрната реформа и колонизација („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 101/47) и со Законот за изменувањата и дополнувањата на Законот за аграрната реформа и колонизација („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 105/48):

1) Во чл. 23 ставот 3 се менува и гласи: „За вакви задруги важат одредбите од Основниот закон за земјоделските задруги што се однесуваат на селанските работни задруги.“

2) Во чл. 25 од ставот 2 се брише втората реченица.

3) Во чл. 29 последниот став се менува и гласи: „Сите работи на колонизацијата и во врска со колонизацијата на фамилиите од борците на подрачјето од Автономната Покраина Војводина и Земун, како и работите од чл. 24 ст. 3 од овој Закон, ги извршува Главниот извршен одбор на Народната скупштина на Автономната Покраина Војводина како орган од прв степен, а министерството на Народна Република Србија што е надлежно за работите на земјоделството извршува надзор над спроведувањето на тие работи. За жалбите решава министерот на Народната Република Србија, надлежен за работите на земјоделството.“

4) Чл. 30 се менува и гласи: „За да се издвојат од државниот земјишен фонд земјишните поврвани што се потребни за државните земјоделски добра, за социјалните и научните установи, како и за терените за воени потреби, решава министерот на народната република што е надлежен за работите на земјоделството.“

5) Чл. 31 се менува и гласи: „Земјишните добра за земјоделството и шумарството на Владата на ФНРЈ обезбедува еднообразно спроведување на аграрната реформа и колонизацијата.“

II. Во Законот за ревизија на доделената земја на колонистите и аграрните интереси во Македонија и во Косовско-Метохиската област („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 56/45), изменет и дополнет со Законот за изменувања и дополнувања на Законот за ревизија доделувањето земја на колонистите и на аграрните интереси во Македонија и во Косовско-Метохиската Област („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 89/46);

1) чл. 2 и 5 се укинуваат.

2) чл. 8 се менува и гласи: „По предметите во кои се работи за применувањето на чл. 1 од овој Закон, а кои уште не се довршени, ќе решава во прв степен министерот на Владата на Народна Република Македонија, надлежен за работите на земјоделството, а во втор степен Владата на Народна Република Македонија.“

По предметите во кои се работи за применувањето на чл. 3 и 4 од овој Закон, а кои уште не се довршени, ќе решава во прв степен Извршниот одбор на Народниот одбор на Автономната Косовско-Метохиската Област, а во втор степен министерот на Владата на Народна Република Србија надлежен за работите на земјоделството.

Општ надзор во овие работи спроведува Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ.

III. Во Општиот закон за шумите („Службени лист на ФНРЈ“, бр. 106/47):

1) Чл. 3 се менува и гласи: „Шумите се под стопанска управа на републичките, покраинските, автономно-обласните и локалните органи.“

Президиумот на народното собрание на народната република, по предлог од владата на народната република, се указ определува кои шуми ќе бидат под стопанска управа на републичките, покраинските и автономно-обласните органи, а кои под стопанска управа на народните одбори.“

2) Чл. 4 се менува и гласи: „Унапредувањето и развитокот на шумарството и на шумското стопанство

се спроведува по општодржавниот и стопанскиот план”.

3) Во чл. 5 ст. 1 се менува и гласи: „Државните органи, надлежни за шумарството и за шумските стопанства, управуваат со државните шуми врз основа на плановите и шумско-уреѓајните елаборати што се утврдени за унапредувањето и развитокот на шумарството и шумското стопанство”.

Ставот 4 се менува и гласи: „Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ ќе пропише напатствије за изработка на шумско-уреѓајните елаборати.”

4) Во чл. 6 ст. 2 се менува и гласи: „Владите на народните републики ќе донесат прописи за спроведување на државниот надзор над задружните и приватните шуми како и за мерките за нивното унапредување и управување”.

5) Во чл. 8 ст. 5 се менува и гласи: „За сечење шуми што се крај води по кои што се врши пловидба потребна е претходна согласност од Министерот на саобраќајот на ФНРЈ и министрите на народните републики што се надлежни за работите на шумарството, а за сечење шуми што се крај води на кои што се врши сплаварење и плавење потребна е претходна согласност од министерот на народната република што е надлежен за работите од шумарството. За сечење шуми што се крај води кои што се од значење за електрификацијата на земјата потребна е во сите случаи и претходна согласност од органот на Владата на народната република, надлежен за работите на електрификацијата”.

6) Во чл. 11 ставот 3 се менува и гласи: „Министрите на народните републики, надлежни за работите на шумарството ќе пропишат мерки за борба против штетни инсекти и заразни болести на дрвјата, во согласност со напатствијата од Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ. Ако е заразната болест или наелегувањето на штетните инсекти масовна и ги загрозува шумите на подрачје од две или повеќе народни републики, прописи за сузбивање може да донесува и Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ”.

7) Чл. 17 се менува и гласи: „Прогласувањето на шумите за постојано или за времено заштитно го извршува министерот на народната република, надлежен за работите на шумарството, во согласност со претседателот на Владата на народната република, а за ови шуми што служат за одбрана на земјата прогласувањето го извршува Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ по предлог на Министерот на народната република.

8) Во чл. 18 ставот 2 се менува и гласи: „Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ ќе пропише постапка за прогласувањето на шумите за постојано или за времено заштитно, ќе го пропише на чинот на нивното евидентирање и управување како и постапката за утврдување еднократната накнада што на сопствениците од шумите се должни да им ја платат лицата во чии приватен интерес определените шуми се прогласени за времено заштитни”.

9) Во чл. 20 ставот 2, на почетната реченица, што беше изменет со Указот за определувањето надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени по постоеките закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 106/49), потврден од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, се менува и гласи: „Сечењето во шумите што се под стопанска управа на републичките органи, вон од ова време, може да го дозволи министерот на народната република, надлежен за работите на шумарството;

во шумите што се под стопанска управа на локалните органи — извршниот одбор на околинскиот (градскиот) односно месниот народен одбор со обавестување на непосредниот повисок државен орган и тоа само.”

10) Во чл. 26 ставот 2 се менува и гласи: „Министерот на народната република, надлежен за работите од шумарството, ќе се грижи да се постават овие задачи плански и правилно и да се извршат во определените срокови.”

11) Чл. 28 се менува и гласи: „Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ извршува општо раководство и општ надзор над шумарската служба на територијата на Федеративна Народна Република Југославија и подготвува предлог за општодржавниот стопански план за издигање, одгледување и уредување на шумите мелиорацијата на шумските земјишта, предлог на планот за сечење шуми и искористување на споредните шумски производи како и планот за изградба на шумските саобраќајни средства и други постројки за потребите на шумарството.

Министерот на народната република, надлежен за работите од шумарството, раководи и има надзор над сите органи од шумската служба на подрачјето од народната република, раководи со шумските стопанства под своја стопанска управа и им дава напатствија на народните одбори за управување со шумите и за раководење со шумските стопанства што се под нивна стопанска управа.

Главниот извршен одбор на народната скупштина на автономната покраина и извршниот одбор на обласниот народен одбор на автономната област (поверенствата што се надлежни за работите на шумарството) раководат со шумските стопанства што се под нивна стопанска управа (се грижат за унапредувањето, одгледувањето и заштитата на шумите и извршуваат надзор над органите од шумската служба на подрачјето на автономната покраина односно на автономната област.

Народните одбори (поверенствата што се надлежни за работите на шумарството) раководат со шумските стопанства што се под нивна стопанска управа, се грижат за нивното пошмување, за мелиорацијата на шумското земјиште, за подмирување потребите на народот со шумски производи, за пасишта, за жетлади, за пазење на шумите од оштетување и неправилно или бесправно искористување и вршат непосреден надзор над задружните и над оние приватни шуми што не се дадени под државен стручен надзор.

Органите надлежни за работите на шумарството даваат согласност за предлозите на плановите за изградба на дрвно-индустриските постројки и за шумските саобраќајни средства што ги изградуваат државните стопански претпријатија, што се занимаваат со експлоатација на шумите.

12) Чл. 29 се менува и гласи: „Со шумите што се под стопанска управа на локалните органи, што не се во состав на шумското стопанство, непосредно управуваат народните одбори онака како што ќе пропишат народните републики со закон.”

13) Во чл. 30 ставот 3 се менува и гласи: „Шумските стопанства можат да бидат под стопанска управа на републичките, покраинските, автономно-обласните и локалните органи.”

14) Чл. 31 се менува и гласи: „Шумското стопанство има особено за задача: издигање, одгледување, уредување и искористување на шумите, мелиорација на шумското земјиште, изградба, обнова и одржување на шумските саобраќајни средства со кои се служи стопанството.

Покрај тоа шумското стопанство се занимава со искористување на сите видови на споредните шумски производи и врши дистрибуција на шумските производи во локалното снабдување.

Шумското стопанство може во својот состав да има и погони со уреди за индустриска преработка на шумските производи.”

15) Чл. 32 се менува и гласи: „Шумските стопанства можат да се здружуваат во стопански здруженија.”

16) Во чл. 34 ставот 2 се менува и гласи: „Шумско-уреѓајните елаборати ги одобрува министерот на народната република, надлежен за работите на шумарството.”

17) Чл. 47 се менува и гласи: „Советот за преработувачка индустрија на Владата на ФНРЈ ќе донесе прописи за плавењето и за сплаварањето дрво во согласност со Комитетот за водостопанство на Владата на ФНРЈ и Министерот на саобраќајот на ФНРЈ.”

IV. Во Општиот закон за заштита на шумите од пожар („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 29/47):

1) Во чл. 10 ставот 3 се менува и гласи: „Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерот на железниците на ФНРЈ и со други надлежни министри, ги пропишува сите други потребни мерки за да се ипречи опасноста од шумски пожари што можат да ги предизвикаат локомотивите од шумско-индустриските железници и од железниците на јавниот саобраќај, особено во шумите што се од поголемо стопанско значење.”

2) Во чл. 12 ставот 2, што беше изменет со Указот за определување надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени во постоеките закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ” бр. 106/49) кој што е потврден од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното Веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, се менува и гласи: „Одлука за ова донесува министерот на народната република, надлежен за работите на шумарството.”

3) Во чл. 14 ставот 3 се менува и гласи: „За време суша, а за случај на потреба, Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ, во согласност со министрите на односните народни републики што се надлежни за работите на шумарството, може да определува шумарски службеници од една народна република на работа во друга народна република.”

4) Во чл. 18 ставот 2 се менува и гласи: „Ако се укаже потреба, а по барање на извршниот одбор на околинскиот народен одбор или на шумското стопанство, на чие подрачје избувнал пожар, најблиската воена команда или управа од народната милиција од поверенството на внатрешните работи на околинскиот народен одбор должни се да дадат на располагање потребен број луѓе за гаснење на пожарот и одржување редот.”

Министерот на народната одбрана и Министерот на внатрешните работи на ФНРЈ ќе издадат за тоа одделни напатствија во согласност со Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ.”

5) Во чл. 18 ставот 3, што беше изменет со Указот за определување надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени со постоеките закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 106/49) кој што е потврден од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, се менува и гласи: „Ако погоре споменатите мерки не се достаточни, може да се изврши на извесна поширока територија мобилизација на сето здраво население од 16 до 50 години, како и на возилата и алатот, што ја наредува министерот на народната република, надлежен за работите на шумарството по предлог на извршниот одбор на околинскиот народен одбор.”

6) Во чл. 20 ставот 1 се менува и гласи: „Ако е потребно, министерот на народната република надлежен за работите од шумарството може да образува нарочна комисија со должност да ја координира работата за превземање на сите акции и мерки што се потребни за гаснење пожари во шумите. Во таа комисија, покрај претставникот од министерството на народната република, надлежен за работите на шумарството, влегува претставник на војската, претставник на Министерството на железниците на ФНРЈ, претставник на министерството на народната република, надлежен за работите од саобраќајот и претставник на министерството на внатрешните работи на народната република.”

7) Во чл. 22 ставот 2 се менува и гласи: „Министерствата на народните републики, надлежни за работите на шумарството, должни се постојано да го известуваат Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ за избувнувањето и движењето на поголеми шумски пожари и за работите околу нивното гаснење.”

8) Чл. 34 се менува и гласи: „Одредбите од овој закон непосредно ќе се применуваат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија додека не се донесат закони на народните републики за заштита на шумите од пожар.”

V. Во Основниот закон за постапување со експроприраните и конфискуваните шумски поседи („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 61/46):

Во чл. 12 ставот 3 што беше изменет со Указот за определување надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени со постоеките закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 106/49) кој што е потврден од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, се менува и гласи: „Решение за одземање на доделена шума и шумско земјиште и за казна донесува во прв степен извршниот одбор на околинскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор Против неговото решение може да се подаде жалба до извршниот одбор на обласниот народен одбор во рок од 8 дена од приемот на решението. Во народните републики, што немаат обласни народни одбори, жалбата се подава до Министерот на народната република, надлежен за работите на шумарството.”

VI. Во основниот закон за задругите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 59/46):

1) Во членот 23 ставот 3 се менува и гласи: „Државниот орган, надлежен да дава одобрение за оснивање на задруга може да донесе решение за престанок на задругата поради причините што се предвидени во законот. Против ова решение може да се подаде жалба до министерот на народната република во чија надлежност спаѓа задругата.”

2) Чл. 27 се менува и гласи: „Околинските, реонските, покраинските и земските работни сојузи и главните задруги се осниваат врз основа на правилата што се одобрени од министерот на народната република односно министерот на Владата на ФНРЈ, во чија надлежност спаѓаат работните сојузи односно главните задруги, според тоа дали се протеѓува дејноста на работниот сојуз односно на главната задруга на една или на повеќе народни републики.

Против решението од министерот на народната република може да се подаде жалба до владата на народната република, а против решението на сојузниот министер до Владата на ФНРЈ.”

VII. Во основниот закон за земјоделските задруги („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 49/49):

1) Во чл. 4 ставот 2 се менува и гласи: „Угледни задружни правила за секој вид на задруга донесува Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ по предлог на Главниот задружен сојуз на ФНРЈ.”

2) Во чл. 47 ставот 2 се менува и гласи: „Поблиски прописи за ликвидацијата донесува Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ.”

3) Во чл. 68 ставот 4 се менува и гласи: „Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерот на финансните на ФНРЈ определува највисока камата што задругата може да ја плати за внесената земја.”

4) Во чл. 77 ставот 2 се менува и гласи: „Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ донесува општи прописи за определувањето на работните дни според видот на работите во задругата.”

5) Во чл. 78 ставот 2 се менува и гласи: „Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ ги определува количините на производите што можат да се дадат за заработка според работните дни.”

6) Во чл. 81 ставот 2 се менува и гласи: „Собранието на задругата донесува правилник за работата и работната дисциплина во другата врз основа на општите напатствија што ги донесува Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ.“

7) Чл. 97 се менува и гласи: „Околинските сојузи на земјоделските задруги од подрачјето на народната република се здружуваат во сојуз на земјоделски задруги на народната република.“

Сојузот на земјоделските задруги на народната република работи на зајакнувањето на земјоделските задружни организации на подрачјето на народната република и врши општ надзор над нивното работење.

Републичкиот сојуз на земјоделските задруги, по одобрение на министерот од народната република, надлежен за работите на земјоделството може да има определени служби за снабдување и помош на задругите на земјоделството. То решава и за престанокот дружи.“

8) Во чл. 99 ставот 1 се менува и гласи: „Околинскиот сојуз на земјоделските задруги и сојузите на земјоделските задруги на народната република се осниваат врз основа на правилата што ги потврдува министерот на народната република, надлежен за работите и земјоделството. Тој решава и за престанокот на овие сојузи.“

9) чл. 100 се менува и гласи: „Околинските сојузи на земјоделските задруги се регистрираат кај извршниот одбор на околинскиот народен одбор најдоцна еден месец по потврдувањето на нивните правила.“

Против решението со кое се одбива регистрацијата може да се подаде жалба до извршниот одбор на обласниот народен одбор.“

10) Во чл. 108 ставот 1 се менува и гласи: „Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ, односно министерствата на народните републики, надлежни за работите на земјоделството, извршуваат во рамките на својата надлежност општ надзор над работењето на задружните организации.“

11) После членот 118 се додава нов член 118а кој што гласи: „Работите што се ставени со одредбите од овој закон во надлежност на обласните народни одбори ги извршува во народните републики што немаат обласни народни одбори министерството на народната република надлежно за работите од земјоделството.“

VIII. Во Општиот закон за морскиот риболов („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 12/50):

1) Во чл. 3 ставот 1 се менува и гласи: „Општиот надзор над морскиот риболов го извршува Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ и, во рамките на својата надлежност, министерството на народната република, надлежно за морскиот риболов.“

2) Во чл. 6 на крајот од ставот 2 се додава нова реченица што гласи: „Во народните републики што немаат обласни народни одбори општ распоред донесува непосредно министерството на народната република, надлежно за морскиот риболов.“

3) Во чл. 22 ставот 3 се менува и гласи: „Угледни задружни правила за рибарските работни задруги донесува, по предлог на Главниот задружен сојуз на ФНРЈ, Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ.“

IX. Во Општиот закон за занаетчиството („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 49/49):

1) Во чл. 6 ставот 2 се менува и гласи: „Претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетчиство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетчиството, во согласност со министерот на трудот на народната република, а во рамките на согласните напатствија од Министерот на трудот на ФНРЈ и Претседателот на Комитетот за локалното стопанство и комуналните работи на Владата на ФНРЈ, определува колкав број на занаетчески ученици можат, односно мораат да држат занаетчиските дуќани и работилници, како и кои занаетчески дуќани и работилници не мораат а кои не можат да имаат ученици.“

2) Во чл. 8 ставот 3 се менува и гласи: „Занаетчески ученик што завршил стручна школа која дава квалификации на занаетчески помошник не полага испит за занаетчески помошник. Кои стручни школи даваат квалификација на занаетчески помошник определува Министерот на трудот на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.“

3) Во чл. 13 ставот 1 се менува и гласи: „Занаетческиот помошник може да стане занаетчески мајстор ако го положи испитот за занаетчески мајстор односно ако заврши стручна школа која дава квалификации на занаетчески мајстор. Кои стручни школи даваат квалификации на занаетчески мајстор определува Министерот на трудот на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.“

4) Во чл. 14 после ставот 1 се додава нов став 2 кој што гласи: „Во републиките каде што нема обласни народни одбори комисија образува извршниот одбор на околинскиот односно градскиот народен одбор што е вон од составот на околицата, по напатствија на претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетчиство на народната република односно на министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетчиство.“

Ставот 2 станува став 3.

5) Во чл. 16 ставот 3 се менува и гласи: „Кои струки на занаетчи се сметаат за сродни определува советот за комунални работи и локално стопанство на народната република.“

6) Чл. 18 се менува и гласи: „Државните занаетчески дуќани се осниваат и работат по прописите од Основниот закон за државните стопански претпријатија и Основниот закон за управување со државните стопански претпријатија и повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи, доколку со овој закон не е инаку определено.“

7) Чл. 19 се менува и гласи: „Со државен занаетчески дуќан управува работниот колектив на дуќанот врз основа на одредбите на Основниот закон за управување со државните стопански претпријатија и повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи.“

Со производството и со работењето на државниот занаетчески дуќан раководи работководител, назначен од надлежниот орган на стопанската управа.

Работководителот мора да биде занаетчески мајстор што ги исполнува сите услови од чл. 17 од овој закон.“

8) Во чл. 20 ставот 2 се менува и гласи: „Одлука да се отвори работилница донесува надлежниот орган на стопанската управа.“

9) Во чл. 22 став 3, првата реченица се менува и гласи: „На државниот мајстор на занаетот, на негово барање, претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетчиство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетчиство, во согласност со министерот на трудот на народната република, ако се откаже мајсторот од накнадата за предадениот дуќан, можат да му се признаат годините што ги поминал во занаетот во својство на помошник и мајстор како работен стаж за определувањето на пензијата, ако работи најмалку 5 години во државна служба.“

10) Чл. 23 се менува и гласи: „Занаетчески мајстор може да здобие ствојство на државен мајстор на занаетот врз основа предлогот на комисијата, која што ја образува по барање на занаетческиот мајстор извршниот одбор на обласниот народен одбор и чиј предлог се испраќа до претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетчиство на народната република односно до министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетчиството.“

Претседателот на Комитетот за локална индустрија и занаетчиство на народната република односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетчиството донесува решение со кое или го прима предлогот на комисијата и во тој случај му издава на занаетческиот мајстор диплома на државен

мајстор на занаетот, или го отфрлува предлогот на комисијата. Ова решение е конечно."

11) Во чл. 24 ставот 1 и 2 се менуваат и гласат: „Претседателот на комитетот за локалната индустрија и занаетството на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството може да распишува конкурси за здобивање својството на државен мајстор на занаетот."

Поблиски прописи за овие конкурси донесува претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството."

12) Во чл. 30 ставот 2 се менува и гласи: „Решение за одземање својството на државен мајстор на занаетот донесува претседателот на комитетот за локалната индустрија и занаетството на народната република, односно министерот, надлежен за работите на локалната индустрија и занаетството по предлог на извршниот одбор на околинскиот односно градскиот народен одбор кој склучил договор со државниот мајстор на занаетот. Државниот мајстор на занаетот може во рок од 30 дена да подаде жалба против тоа решение до владата на народната република."

13) Во чл. 31 ставот 3 се менува и гласи: „Овластување за работа на занаетчиските работилници под б) од овој член дава извршниот одбор на околинскиот, градскиот односно реонскиот народен одбор на чие што подрачје работилницата ќе работи. Народните републики можат да пропишат овластување за работа на работилници од извесни струки на занаети да дава друг државен орган."

14) Чл. 32 се менува и гласи: „Со занаетчиските работилници на државните надлештва, установи и претпријатија што се предвидени во чл. 31 од овој закон непосредно раководи и управува раководителот, назначен од раководителот на државното надлештво односно установа што ја основале работилницата, односно управниот одбор на претпријатието што ја основало работилницата. Раководителот мора да биде занаетчиски мајстор, што ги исполнува сите услови од чл. 17 на овој закон."

15) Во чл. 37 ставот 2 се менува и гласи: „Оснивањето и правилата на занаетчиска задруга ги потврдува претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството, кој може тоа да го пренесе за извесни занаети на извршните одбори на околинските односно градските народни одбори."

16) Чл. 52 се менува и гласи: „Работилниците на општествените и зајдружните организации се навоѓаат под нивна стопанска управа."

17) Во чл. 54 ставот 4 и 5 се менуваат и гласат: „Претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството, во согласност со министерот на трудот на народната република прописува во рамките на општите напатствија на Владата на ФНРЈ најголем број помошници и мајстори, кои што можат да бидат запослени во дуќанот на приватен занаетчија."

18) Чл. 55 ставот 2 се менува и гласи: „Народните републики можат да пропишат дека дозвола за држање на занаетчиски дуќани на извесни струки на занаети можат да даваат други државни органи."

19) Во чл. 61 ставот 2 се менува и гласи: „По барање на надлежните државни органи овие дуќани се должни да даваат податоци, потребни за евиденција и контрола на нивното работење, а според прописите што ги донесува советот за комунални работи и локално стопанство на народната република."

20) Во чл. 70 ставот 1 се менува и гласи: „Туѓ државјанин може да држи приватен занаетчиски дуќан врз основа на дозвола што ја издава извршниот одбор на околинскиот односно градскиот народен одбор во согласност со претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од

локалната индустрија и занаетството и министерот на внатрешните работи на народната република."

21) Во чл. 77 ставот 3 и 4 се менуваат и гласат: „Собранието на занаетчиската комора на народната република донесува статут за организацијата и работењето на комората. Статутот е потврден од претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството."

Занаетчиската комора на народната република има управен и надзорен одбор што ги избира собранието на комората врз основа на статутот на комората. Претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република односно министерот, надлежен за работите на локалната индустрија и занаетството именува во управниот одбор на занаетчиската комора на народната република еден или повеќе свои претставници."

22) Чл. 83 се менува и гласи: „Сите други лица кои што на денот на влегувањето во сила на овој закон држат приватен занаетчиски дуќан, а не ги исполнуваат условите што се бараат по овој закон за да се држи таков дуќан, должни се во рокот што го определува претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството, да ги ликвидираат своите дуќани ако во определените рок не се здобијат со услови, што се пропишани со овој закон."

Претседателот на комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република, односно министерот, надлежен за работите од локалната индустрија и занаетството, може понекогаш од овие занаетчи и да ги ослободи од поодделни услови."

23) После членот 84 се додава член 84а кој што гласи: „Работите што се ставени со одредбите од овој закон во надлежност на обласните народни одбори ги извршува во народните републики што немаат обласни народни одбори комитетот за локална индустрија и занаетство на народната република, односно министерот, надлежно за работите од локалната индустрија и занаетството."

X. Во Законот за даноците („Службен лист на ФНРЈ", бр. 105/46):

Во чл. 16 ставот 1 што беше изменет со Указот за определување надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени со постоечките закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ", бр. 106/49) кој што е потврден од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното Веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, се менува и гласи: „За да ги подмират своите потреби и потребите на пониските народни одбори, што се предвидени во буџетот, околинските народни одбори, по олобрение на Владата на народната република можат да воспостават определен процент според данокот на доход на своето подрачје, односно на подрачјето на некои народни одбори. Приходите од оваа местна доходарина не можат да се земаат за потреби на повисоките органи на државната власт."

XI. Во Законот за почесните звањја на трудбениците („Службен лист на ФНРЈ", бр. 106/48):

Чл. 19 се менува и гласи: „Почесното звање борец за висок принос го доделува министерот на народната република, надлежен за работите на земјоделството, или Претседателот на Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ."

XII. Во Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии („Службен лист на ФНРЈ", бр. 10/50):

1) Во чл. 41 ставот 3 менува се и гласи: „Ако нема услови за преквалификација на осигуреникот во исто претпријатие или установа, министерството за социјалните грижи на народната република ќе ја обезбеди преквалификацијата на осигуреникот во друго претпријатие или установа, односно на курс или во школа."

2) Во чл. 100 се чинат следните изменувања:

После точ. 1 се додаваат нови точки 2 и 3 кои што гласат:

„2) да донесува решенија за испраќање на осигуреникот на друга работа (член 39);

3) да донесува решенија за правото на накнада на осигурениците што се испратени на друга работа и за времената накнада што му припаѓа на осигуреникот во времето од испраќањето до влегувањето на новата работа (член 40 став 3 и член 44 став 2);”

Точ. 2 станува точ. 4.

Точ. 3 станува точ. 5 се менува и гласи:

„5) да извршува исплати врз основа на решенијата што ги донесува по точ. 3 од овој член како и врз основа на решенијата што ги донесува за правата на осигурениците што се запослени кај приватни работодавачи.”

Точ. 4 до 7 стануваат точ. 6 до 9.

3) Во чл. 101 ставот 1 се брише точката 1 до 4, а точките 5 до 9 стануваат точки 1 до 5. На крајот од членот се додава нов став 3 кој што гласи:

„Работите што се ставени со одредбите од овој закон во надлежност на органите од обласните народни одбори ги работи во народните републики што немаат обласни народни одбори министерството за социјалните грижи на народната република.

4) Во чл. 102 се чинат следни измени:

После точ. 3 се додава нова точка 4 која што гласи:

„4) да донесува решенија за преквалификација на осигурениците (чл. 41) и за правото на материјална помош за време на преквалификацијата (член 42 став 2);”

Точ. 4 и 5 стануваат точ. 5 и 6.

Точ. 6 станува точ. 7, се менува и гласи:

„7) да извршува надзор над спроведувањето на социјалното осигурување и над остварувањето правото на осигурениците од страна на поверенствата за социјалните грижи на народните одбори, претпријатијата и установите, како и да извршува општ надзор над спроведувањето на социјалното осигурување на подрачјето на републиката;”

Точ. 7 станува нова точка 8, се менува и гласи:

„8) по правото на надзор да поништува или менува незаконити решенија од поверенствата за социјалните грижи на народните одбори што се однесува до правата врз основа на социјалното осигурување;”

Точ. 8 и 9 стануваат 9 и 10.

На крајот од членот се додава нов став 2 кој што гласи:

„Министерството за социјалните грижи на народната република може да го пренесе донесувањето на решението од точ. 4 на овој член на поверенството за социјалните грижи на околинскиот, градскиот односно реонскиот народен одбор што е надлежен според местото на запослувањето односно пребивалиштето на осигуреникот.”

5) Во чл. 109 ставот 2 се менува и гласи:

„Директорите на претпријатијата односно старешините на установите должни се да ги превземат предложените мерки, а доколку не ги превземат, должни се да ја известат односната синдикална организација дека предложените мерки не можат да ги превземат и ќе ги дадат причините за тоа. Во тој случај директорите на претпријатијата должни се предметот да го дадат да го реши управниот одбор на претпријатието, а старешините на установата за случајот ќе ги известат своите непосредно повисоки старешини.”

6) Во чл. 39 ставот 2, 41 ставот 2, 44 ставот 1, 98, 100, 108, 114, ставот 2, 115, 117 и 125 зборовите „раководителот односно старешината на претпријатието и установата” се заменуваат со зборови „директорот на претпријатието односно старешината на установата”.

XIII. Во Законот за воените инвалиди од војната пречистениот текст („Службен лист на ФНРЈ” бр. 14/50):

1) во чл. 18 ставот 4 се менува и гласи: „поблиски одредби за лекувањето и давањето протези на

воените инвалиди од војната ќе пропише со правилник Претседателот на Комитетот за заштита на народното здравје на Владата на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Комитетот за социјалните грижи на Владата на ФНРЈ.”

2) Во чл. 25 ставот 1 и 2 се менуваат и гласат: „За доживотно или времено сместување на воените инвалиди од војната министерствата за социјалните грижи на народните републики осниваат инвалидски домови.

Овие домови може да ги оснива и Сојузот на воените инвалиди од војната на Југославија.”

3) Во чл. 51а во првата реченица од ставот 1 пред зборот „област” се ставаат зборови „Автономно Косовско-Метохиската”.

XIV. Во Законот за учениците во стопанството („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 28/46):

Во чл. 22 ставот 1, што беше изменет со Указот за определување надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени со постоеќите закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 106/49) што е потврдено од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното Веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, се менува и гласи: „Во местата со најмалку 30 незгрижени ученици сколинските народни одбори ќе осниваат ученички домови како интернати, што ќе бидат под нивно непосредно раководство, а според планот на министерството на трудот на народната република.”

XV. Во законот за инспекцијата на трудот („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 108/48) пречистениот текст:

1) Во чл. 1 ставот 1 се менува и гласи: „Задачата на инспекцијата на трудот е да спроведува надзор над извршувањето на сите прописи и мерки за уредување на работните односи и работните услови и над наполното и правилното извршување обврските за заштита на лицата што се во работен однос.”

2) Во чл. 5 ставот 3 се менува и гласи: „Органите на инспекцијата на трудот извршуваат општ надзор над стручниот преглед на парните котли, парните садови и сатовите под притисок, што ги вршат одделните органи во состав на сојузниот и на републичките совети за енергетика и екстрактивна индустрија и кои издаваат потврди за нивната исправност, како и над прегледувањето што го спроведуваат ресорните органи.”

3) Во чл. 12 ставот 1 точ. 1 се менува и гласи:

„1) Прегледување на сигурноста на кревалките и на слични постројки.”

XVI. Во Законот за опојните дроги („Службен лист на ФНРЈ” бр. 16/50):

1) Во чл. 3 ставот 1 се менува и гласи: „Суров оплум може да се произведува само на определени подрачја. Советот за земјоделство и шумарство на Владата на ФНРЈ определува за секоја економска година подрачја и површини на поодделни подрачја што ќе се засадат со афион за производство на опиум.”

2) Во чл. 5 ставот 2 се менува и гласи: „Фабрикацијата и преработката на опојните дроги ја извршуваат државните претпријатија што ќе ги определи Претседателот на Советот за преработувачка индустрија на Владата на ФНРЈ.”

XVII. Во Законот за здобивање научен степен доктор на науки („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 89/48):

1) Во чл. 2 ставот 2 се менува и гласи: „Исто право имаат и туѓите државјани по одобрение на Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.”

2) Во чл. 10 втората реченица од ставот 1 се менува и гласи: „За кои научни области се доделува степенот доктор на науки пропишува Владата на ФНРЈ по предлог на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ даден по претходно добивено мнение од Академскиот совет на ФНРЈ.”

3) Чл. 17 се менува и гласи: „Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ ќе донесе правилник за составот и работењето на комисијата за оценка и одбрана на дисертацијата.

Поблиски одредби за извршувањето на овој закон ќе донесуваат народните републики врз основа на овој

закон и врз основа на општите напатствија од Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

XVIII. Во Општиот закон за заштита на спомениците на културата и природните реткости („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 81/46):

1) Чл. 3 се менува и гласи: „Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ ќе го ускладува работењето на централните заводи на народните републики и ќе укажува помош на овие заводи непосредно или преку установата која што во таа цел ќе биде основана.”

2) Чл. 7 се менува и гласи: „Заштитените подвижни споменици не смеат да се отуѓуваат, да се заложат нити да се преместат во друго место без претходно обавестување на надлежниот завод за заштита. Овој завод може да забрани преместување на такви споменици во друго место, ако е тоа противно на целта на заштитата. Но, без оглед на оваа забрана, Претседателот на советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно установата од чл. 3 на овој закон може да дозволи преместување на споменици од подрачјето на една на подрачјето на друга народна република.

Заштитените подвижни споменици не смеат да се извозат во странство. Во исклучително оправдани случаи дозвола за извоз ќе дава Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.”

3) Во чл. 16 ставот 2 се менува и гласи: „По предлог на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ може да определи на поодделни споменици од претходниот став, што имаат значење од општонародна културна вредност, да врши надзор Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно установата што ќе ја определи тој.”

XIX. Во Законот за заштита на авторското право („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 45/46):

1) Во чл. 8 ставот 2 и 3 се менуваат и гласат: „Одлука за превземањето на авторското право од страна на државата донесува за делата од национално значење за народот од поодделна народна република министерот на народната република, надлежен за прашањата од науката и културата, а за творбите што се заедничко културно добро на сите народи на Федеративна Народна Република Југославија Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Споменатите органи со решение ја определуваат висината на накнадата на дотогашниот носител на авторското право, а против тоа истиот може да подаде тужба до надлежниот окружен суд во рок од 15 дена.”

2) Во чл. 17 ставот 2 се менува и гласи: „Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно министрите на народните републики, надлежни за прашањата од науката и културата, ќе издаваат поблиски напатствија за тоа која употреба на книжевна, уметничка и научна творба нема да се смета како повреда на авторското право во смисла на одредбите од претходниот член, како и за тоа во кои случаи, осем случаите од тч. 12 на споменатиот член, на авторот ќе му припаѓа право на накнада.”

3) Во чл. 21 ставот 3 се менува и гласи: „За овие права се грижат министерствата на народните републики, надлежни за прашањата на науката и културата, односно Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ за творбите што ќе бидат прогласени како значајни за сите народи на Федеративна Народна Република Југославија.”

4) Чл. 22 се менува и гласи: „Работите околу заштитата на авторското право ги извршуваат здруженијата на авторите и нивните сојузи согласно со посебните прописи, а под надзор на министерствата на народните републики, надлежни за прашањата на науката и културата, односно на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.”

5) Чл. 23 се менува и гласи: „Со правилници што ќе ги издаваат министрите на народните републики, надлежни за прашањата на наука и култура, а врз основа на општите напатствија од Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, ќе се донесат прописи за да се регулираат односите помеѓу носителите на

авторското право и лицата што објавуваат, преработуваат, репродукуваат, прикажуваат, изведуваат или преводат книжевни, уметнички и научни творби, како и прописи за накнадата за вакво користење на книжевни, уметнички и научни творби и за условите на тоа користење.”

6) Чл. 24 се менува и гласи: „Автор на книжевна, уметничка или научна творба, државјанин на ФНРЈ, може својата творба прв пат да ја објави во странство само ако му ја понуди претходно на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ да се објави во Федеративна Народна Република Југославија а неговата понуда не биде применена. Во противен случај го загубува правото на заштита по овој закон.”

7) Чл. 27 се менува и гласи: „Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ односно министрите на народните републики, надлежни за прашањата на науката и културата, ќе донесуваат правилници и напатствија за спроведувањето во живот на овој закон.”

XX. Во Општиот закон за државните архиви („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 12/50):

1) Во чл. 3 ставот 2, последната реченица, се менува и гласи: „Востановувањето и обемот на тие збирки го пропишува Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно министерот на народната република, надлежен за прашањата на науката и културата.”

2) Во чл. 4 ставот 1 се менува и гласи: „При Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ се оснива Главен архивски совет, а при министерствата на народните републики, надлежни за прашањата на науката и културата се осниваат републички архивски совети како советодавни стручни тела.”

3) Во чл. 5 ставот 3 се менува и гласи: „Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно министерот на народната република, надлежен за прашањата на науката и културата, во согласност со надлежниот министер, може да определи државните надлештва и установи, друштвените и задружните организации, верските установи и поодделни лица да предадат определен историско-архивски материјал на државните архиви, како и да пропишат услови под кои што овој материјал ќе се предава.”

4) Во чл. 6 ставот 4 се менува и гласи: „Постапката за проценка на откупениот материјал ја пропишува со правилник Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.”

5) Чл. 7 се менува и гласи: „На лицата што не постапуваат по прописот од чл. 5 на овој закон, историско-архивскиот материјал може да им биде одземен со накнада, а според проценката на Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно министерот на народната република, надлежен за прашањата на науката и културата.”

6) Чл. 8 се менува и гласи: „Забрането е изнесување на историско-архивски материјал надвор од територијата на Федеративна Народна Република Југославија. По исклучение, историско-архивскиот материјал може да се изнесе надвор од територијата на Федеративна Народна Република Југославија само по одобрение на Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.”

7) Во членот 9 ставот 2 се менува и гласи: „Државната архива на ФНРЈ е под надзор на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ и работи по негови напатствија, а државните архиви на народните републики се под надзор на министерствата на народните републики, надлежни за прашањата на науката и културата.”

8) Чл. 14 се менува и гласи: „Се овластува Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ да донесе поблиски прописи за тоа што се смета како историско-архивски материјал од државните архиви, за користењето на историско-архивскиот материјал, како и другите прописи, потребни за применувањето на овој закон.”

XXI. Во Законот за пополнување на оружената сила на Федеративна Народна Република Југославија со добиток за вјавување, теглење и товарење и со преносни средства („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 45/46):

Во чл. 17 ставот 1 се менува и гласи: „Во приправната, мобилната и војната положба државата

плаќа на сопствениците од применити добиток за вјавување, теглење и товарење и за преносните средства соодветна вредност во пари. Средните цени на добитокот и на преносните средства ги определува Министерот на финансии на ФНРЈ во согласност со Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.”

Ставот 6 се менува и гласи: „Висината на паричната накнада за употреба на добитокот и преносните средства, како и за упропастување, онеспособување или расипување за време вежба ја определува Министерот на финансии на ФНРЈ во согласност со Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.”

XXII. Законот за личните имиња („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 105/47):

Чл. 21 ставот 1 и чл. 22 што беа изменети со Указот за определување надлежноста на обласните народни одбори во поглед на работите што се утврдени со постоеките закони на Федеративна Народна Република Југославија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 106/49), кој што е потврден од Народната скупштина на ФНРЈ на III заедничка седница од VIII редовно заседание на Сојузното веќе и Веќето на народите одржана на 28 декември 1949 година, — се менуваат и гласат:

Во чл. 21 ставот 1: „Решение за измена на личното име донесува министерот на внатрешните работи на народната република.”

Во чл. 22: „Против Решението на министерот на внатрешните работи со кое што се одбива барањето за измена на личното име може да се подаде жалба до владата на народната република во рок од 8 дена од денот кога е предадено решението.”

XXIII. Во Законот за државните матични книги („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 29/46), кој што е изменет и дополнет со Законот за изменувања и дополнувања на Законот за државните матични книги („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 4/49):

1) Во чл. 5 ставот 2 се менува и гласи: „Извршниот одбор на околинскиот, градскиот односно реонскиот народен одбор по предлог или во согласност со повереникот на внатрешните работи на непосредно повисокиот народен одбор (Главниот извршен одбор на Народната скупштина на Автономна Покраина Војводина), односно министерот на внатрешните работи на народната република, назначува матичар и му определува заменик.”

2) Во чл. 17 ставовите 1 и 2 се менуваат и гласат: „Исправки во матичните книги можат да се извршуваат само врз основа на решение од повереникот на внатрешните работи на околинскиот (градскиот, реонскиот) народен одбор на чие што подрачје се наоѓа седиштето на матичарот.

Против решението што е донесено по претходниот став може да се подаде жалба до непосредно повисокиот државен орган.

3) Чл. 21 се менува и гласи: „Ако откаже матичарот да изврши службено дејствие што по овој закон е должен да го стори или ова неправилно го изврши, заинтересираната странка може да бара решение од повереникот на внатрешните работи на околинскиот, градскиот односно реонскиот народен одбор на чие што подрачје се наоѓа народниот одбор чии што е службеник матичарот.

Против ова решение странката има право на жалба непосредно до повисокиот државен орган.”

XXIV. Во Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 65/45), кој што е изменет и дополнет со Законот за потврда и изменувања на Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 51/46), и Законот за изменувања и дополнувања на Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија („Службен лист на ФНРЈ” бр. 29/47):

1) Во чл. 13 ставот 1 се менува и гласи: „Граѓаните што имаат намера да основаат односно да обноват некое културно, научно, техничко, фискултурно или друго здружение должни се за тоа да поднесат пријава до надлежниот државен орган, и тоа:

а) За здружение чија дејност се простира на подрачјето од едно или повеќе места на иста околина или на цела околина, град што е вон од составот од околинјата односно реон — до поверенството на внатрешните работи на околинскиот народен одбор, на народниот одбор на градот што е вон од составот на околинјата, односно на народниот одбор на реонот;

б) За здружение чија дејност се простира на две или повеќе околии на Автономната Покраина односно Автономна област или на целото подрачје на Автономната покраина или Автономната Област — до поверенството на внатрешните работи на главниот извршен одбор на народната скупштина на автономната покраина, односно на извршниот одбор на обласниот народен одбор на автономната област;

в) За здружение чија дејност се простира на две или повеќе околии од народната република, доколку тие не се во состав на автономната покраина или автономната област, или на целото подрачје на народната република — до министерството на внатрешните работи на народната република;

г) за здружение чија дејност се простира на подрачје од повеќе народни републики или на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија, — до Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ.”

2) Во чл. 19 ставот 1 точките а) и б) се менуваат и гласат:

„а) против решението на поверенството на внатрешните работи од околинскиот народен одбор, народниот одбор на градот што е вон од составот на околинјата односно народниот одбор на реонот — до поверенството на внатрешните работи на непосредно повисокиот народен одбор, односно до министерството на внатрешните работи на народната република, а на подрачјето од автономната покраина — по поверенството на внатрешните работи на главниот извршен одбор на народната скупштина на автономната покраина;

б) Против решението од поверенството на внатрешните работи на главниот извршен одбор на народната скупштина на автономната покраина, односно извршниот одбор на обласниот народен одбор на автономната област до министерството на внатрешните работи на народната република;”

3) Чл. 21 се менува и гласи: „Свикувачите на соборите и на други јавни собранија што се споменати во чл. 20 од овој Закон должни се да ги пријават до надлежното поверенство на внатрешните работи на околинскиот народен одбор (на народниот одбор на градот што е вон од составот на околинјата, на народниот одбор на реонот) најмалку 48 часа пред да се одржат. Не е потребна пријава ако јавното собрание го свикуваат надлежните општествени органи на мајсовните организации.

Во пријавата за да се одржи соборот, или друго јавно собрание мора да се назначи местото и времето каде што ќе се одржи јавното собрание, како и целта поради која што се свикува собранието. Пријавата мораат да ја потпишат најмалку двајца свикувачи и во неа ќе го назначат своето занимање и местото на живеењето.

Надлежното поверенство на внатрешните работи должно е да издаде потврда за приемот на оваа пријава штом ќе ја прими пријавата.

Поверенството на внатрешните работи на околинскиот народен одбор (на народниот одбор од градот што е вон од составот на околинјата, на народниот одбор на реонот) може да забрани да се одржи јавно собрание ако постои стварна опасност од загрозувањето на редот и мирот.

За забранувањето на јавното собрание надлежното поверенство на внатрешните работи ќе ги известат свикувачите најдоцна 24 часа пред времето за кое што е собранието свикано. Свикувачите имаат право на жалба во рок од 24 часа непосредно до повисокиот државен орган. Надлежниот второстепен орган мора да донесе решение по жалбата во рок од 24 часа. Решението од второстепениот орган е конечно.

Оваа одлука влегува во сила кога ќе се објави во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

У. бр. 2458

20 декември 1950 година

Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија
Секретар, Претседател,
Миле Перуничкиј, с. р. др Иван Рибар, с. р.

54.

Врз основа на чл. 74 точ. 12 од Уставот на ФНРЈ, а по предлог на Владата на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија издава

У К А З

ЗА УКИНУВАЊЕ ПОЛОЖБАТА НА ВОЈНА СО СОЈУЗНА РЕПУБЛИКА АВСТРИЈА

Со оглед да помина 5 години од завршетокот на војната (1941—1945) и да нема веќе основ за натамошно постоевање положбата на војна помеѓу Федеративна Народна Република Југославија и Сојузна Република Австрија, се утврдува

I

Од денот на влегувањето во сила на овој указ нема да се применуваат на Сојузна Република Австрија и австриските државјани правните прописи на Федеративна Народна Република Југославија што произлекуваат од положбата на војна со Сојузна Република Австрија или се издадени по случај на положба на Федеративна Народна Република Југославија со некоја странска сила.

II

Одредбите од овој указ претставуваат еднострани внатрешни мерки и не ги прејудуваат во ништо решенијата што ќе ги содржува Договорот за воспоставување независна и демократска Австрија и не се однесуваат до прашањата што произлекуваат од постоеките меѓународни договори за Германија след војната.

III

Владата на ФНРЈ ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

У. бр. 70

16 јануари 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија
Секретар, Претседател,
Миле Перуничкиј, с. р. др Иван Рибар, с. р.

55.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластувањето на Владата на ФНРЈ да донесува уредби по прашањата од народното стопанство Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Сојузната планска комисија, донесува

У Р Е Д Б А

ЗА ДОПОЛНУВАЊЕ НА ОСНОВНАТА УРЕДБА ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ ДЕЛОВИТЕ НА ОСНОВНИТЕ СРЕДСТВА НА ДРЖАВНИТЕ СТОПАНСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

Член 1

На крајот на чл. 8 од Основната уредба за пренесување деловите на основните средства на државните стопански претпријатија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 60/48) се додаваат нови ставови кои што гласат:

„Министрите што се надлежни да донесуваат решенија за пренесување деловите на основните средства можат да ги овластат своите помошници да донесуваат решенија за пренесување деловите на основ-

ните средства ако вредноста на тие средства не го преминува износот од 50.000.— динари. Во овие случаи не е потребна согласност од органот од ст. 2 од овој член.

Решение во смисла на ст. 1 и 2 од овој член можат да донесуваат по овластание на министерот — генералниот секретар на Владата и старешините на самостојните установи на Владата на ФНРЈ и на владите на народните републики.”

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

13 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Сојузната планска комисија,
Борис Кидрич, с. р.

56.

Врз основа на чл. 80 ст. 2 од Уставот на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ, по предлог од Министерот на внатрешните работи на ФНРЈ, донесува

У Р Е Д Б А

ЗА УКИНУВАЊЕ УПРАВАТА ЗА СНАБДУВАЊЕ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВНАТРЕШНИТЕ РАБОТИ НА ФНРЈ

Член 1

Се укинува Управата за снабдување на Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ и Уредбата за нејзиното оснивање и работење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 28/49).

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

13 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на внатрешните работи на ФНРЈ,
Александар Ранковиќ, с. р.

57.

Врз основа на ст. 2 чл. 9 од Уредбата за елементите на продавната цена на угостителските услуги во угостителските дуќани на државните угостителски претпријатија кои што во продавната цена на угостителските услуги ја засметуваат добивката и данокот („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 39/50), по предлог од Претседателот на Комитетот за туризам и угостителство на Владата на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ донесува

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА СТОПИТЕ НА РЕДОВНАТА ДОБИВКА НА УГОСТИТЕЛСКИТЕ ДУКАНИ НА ДРЖАВНИТЕ УГОСТИТЕЛСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА ШТО СЕ ПОД СТОПАНСКА УПРАВА НА СОЈУЗНИТЕ ОРГАНИ

1. — Стопите на редовната добивка на угостителските дуќани на државните угостителски претпријатија што се под стопанска управа на сојузните органи се определуваат на:

- а) 25% (двадесет и пет од сто) за угостителските дуќани од „А” категорија;
- б) 10% (десет од сто) за угостителските дуќани од „Б” категорија;
- в) 6% (шест од сто) за угостителските дуќани од „В” категорија.

2. Ова решение ќе се применува од 1 јуни 1950 година.

IV бр. 204
13 јануари 1951 година
Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Комитетот за туризам
и угостителството,
Станоје Симиќ, с. р.

58.

Врз основа на чл. 7 ст. 3 од Уредбата за принадлежностите на државните службеници („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 83/47), а по предлог од Претседателот на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, издавам

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ОСНОВНИТЕ ПЛАТИ ЗА ЗВАНИЈАТА ВО ПОМОРСКАТА СТРУКА

1. За звањјата во поморската струка, што се воведени со Уредбата за поморската струка („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 1/51) се определуваат основни плати во овие месечни износи, и тоа:

Ред. бр.	Звање	Основна плата
А.		
1.	бродоводител	3.290—3.640
2.	поручник на трговската морнарица	3.370—3.640
3.	капетан на крајбрежната пловидба	3.990
4.	капетан на долга пловидба	3.990—4.340
5.	виши поморски капетан	4.680
Б.		
1.	поморски машинист III класа	3.370—3.640
2.	поморски машинист II класа	3.640—3.990
3.	поморски машинист I класа	3.990—4.340
4.	виши поморски машинист	4.680
В.		
1.	поморски радиотелеграфист II класа	2.930—3.640
2.	поморски радиотелеграфист I класа	3.810—4.510
Г.		
1.	помошни лучки прометник	2.570—2.930
2.	лучки прометник	2.930—3.370
3.	постар лучки прометник	3.640
4.	лучки капетан II класа	4.340
5.	лучки капетан I класа	4.510
6.	виши лучки капетан	4.940
Д.		
1.	помошни светилничар	2.570—2.930
2.	светилничар	2.930—3.370
3.	постар светилничар	3.640
Ѓ.		
1.	помлад поморски техничар	3.640—4.070
2.	поморски техничар	4.340
3.	виши поморски техничар	4.940.
Е.		
1.	советник на поморството	5.360
2.	виши советник на поморството	6.200

2. Во чл. 3 од Уредбата за принадлежностите на државните службеници („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 83/47) од поднасловот под реден број 13 се бришат зборовите „поморската и” и се укинува текстот содржан под I/1 и II/1 освен за звањјата морнар, кормилар, бродски работоводител, бродомашински помошник и бродомашински работоводител додека со одделен пропис не ќе биде инаку решено.

3. Првиот став од оваа наредба се внесува во чл. 3 од Уредбата за принадлежностите на државните службеници после текстот под реден број 13 како реден број 13 а со поднаслов „Поморска струка”.

4. На службениците кои што при преведувањето во смисла на чл. 13 од Уредбата за поморската струка ќе добијат помала основна плата од досегашната ќе им се исплатува разликата од досегашната и новата основна плата.

5. Основните плати по оваа наредба ќе се исплатуваат од 1 јануари 1951 година.

6. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

IV бр. 200
13 јануари 1951 година
Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседател на Советот за законодавство
и изградба на народната власт
на Владата на ФНРЈ,
Едвард Кардељ, с. р.

59.

Врз основа на чл. 2 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободна продажба и цените на стоките од широко трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51) а во врска со чл. 31 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНР”, бр. 63/50), прописуваме

НАПАТСТВО

ЗА НАЧИНОТ НА ФОРМИРАЊЕ И ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА ЦЕНИТЕ ПО КОИ ШТО ПРОИЗВОДСТВЕНИ ПРЕТПРИЈАТИЈА КЕ ГИ ПРОДАВААТ ПРОИЗВОДИТЕ ШТО СЕ НАМЕНЕТИ ЗА ШИРОКОТО ТРОШЕЊЕ

1) Сите производствени претпријатија, занаетските задруги и приватните занаетски дуќани ќе ги продаваат своите производи што се наменети за широко трошење по цените што се формираат и определуваат во смисла на натамошните прописи од ова напатствие.

2) Државните производствени претпријатија што се под стопанска управа на сојузните или републичките органи ќе ги продаваат своите производи што се наменети за широко трошење во слободна продажба по цените што ќе ги формираат самите на следен начин:

а) ако е во прашање производ за кој што веќе постои определена пониска единствена продавна цена, на таа цена што постои, по одбивањето на евентуално содржаниот рабат, ќе се применува факторот што за поодделни производствени гранки, групи производи односно за поодделни производи го определува Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Управата за цени при Министерството на финансите на ФНРЈ;

б) ако е во прашање производ за кој што не постои определена пониска единствена продавна цена, производствените претпријатија претходно изработуваат планска калкулација и ја испраќаат по надлежен пат до управата за цени при министерството на финансите што е надлежна да определува единствени продавни цени на производителот за дотичниот производ.

Планската калкулација од погорниот став ја изработува претпријатието во смисла на прописите што постоат (методологијата) за планирањето на цените. За да се упоредат производите полесно, производствените претпријатија се должни да ја назначат точно во планските калкулации спецификацијата (техничкиот опис) на секој од калкулираниите производи. Исто така производствените претпријатија се должни со планската калкулација да ја испраќат и сета потребна документација за планираните трошења на сировини и материјали, за планираните работни операции и други трошкови што се планирани за производството на односниот производ, заедно со урнекот односно нацртот на тој производ.

Врз основа на планската калкулација и на прилозите што се поднесени во смисла на погорните ставови надлежната управа за цени при министерството на финансии определува за дотичниот производ пониска единствена продавна цена на производителот.

Продавната цена на дотичниот производ во слободната продажба ја формира производственото претпријатие така што на пониската единствена продавна цена на производителот, што е определена во смисла на погорниот став, го применува факторот што е определен во смисла на оваа точка под а). Доколку за таков вид на производ не е уште определен факторот, производственото претпријатие ќе ја формира својата продавна цена со применувањето на факторот што е определен за најсличниот вид на производ. Во тој случај производственото претпријатие истовремено ќе бара од надлежниот орган да го определи факторот за дотичниот производ.

3) Државните производствени претпријатија што се под стопанска управа на сојузните или републичките органи можат во оправдани случаи да бараат да им се одобри поголем односно помал фактор за формирање на продавната цена во слободната продажба од оној фактор што е определен во смисла на точ. 2 под а) од ова напатствие. Додека не се одобри предложениот нов фактор производственото претпријатие е должно да ги продава стоките по цените што се формирани со применувањето на определениот фактор.

4) Државните производствени претпријатија што се под стопанска управа на локалните органи ќе ги продаваат своите производи што се наменети за широко трошење во слободна продажба по цените што ќе ги формираат самите и тоа така што на цената на производството (елементите) 1—6 од чл. 2 од Уредбата за елементите на цената на чинието, акумулацијата, фондот на раководството и централниот фонд на државните индустриски производствени претпријатија од локално значење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 106/48) што ќе им биде определена од поверенството за финансии на околинскиот односно градскиот народен одбор ќе го применат најмалку оној фактор што е определен за дотичната гранка, група на производи односно производ во смисла на точ. 2 под а) од ова напатствие, со тоа што така формираната продавна цена не смее да биде помала од собирот на цените на производството и разликата во цената на материјалите (елементот 7 на чл. 2 од споменатата уредба), што се одобрени во планската калкулација за дотичниот производ.

5) Ако занаетските задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дуќани се овластени во смисла на прописите што постоат своите производи да ги продаваат по цените во слободната продажба (со пазарината добивка), ќе ги продаваат по цените што ги формираат самите. Формирањето на продавните цени во тој случај ќе се врши така што од својата продавна цена на производителот (без пазарината добивка), што ќе им биде определена во смисла на прописите што постоат од поверенството за финансии на околинскиот односно градскиот народен одбор, најнапред да го одбијат износот на разликата во цената на репродукционите материјали што е содржана во продавната цена на производителот, а на остатокот ќе го применат најмалку оној фактор што е определен за дотичната гранка, група односно производ во смисла на точ. 2 под а) од ова напатствие, со тоа да не смее продавната цена, што е така формирана, да биде помала од продавната цена на производителот (без пазарината добивка) што е определена за дотичниот производ.

Во други случаи т. е., кога занаетските задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дуќани во смисла на прописите што постоат не се овластени да ги продаваат своите производи по цените во слободната продажба (со пазарината добивка), ќе ги продаваат на трговската мрежа по своите продавни цени на

производителот (без пазарината добивка) што ќе им бидат определени во смисла на прописите што постоат од поверенството за финансии на околинскиот односно градскиот народен одбор.

Во случајот од погорниот став претпријатијата на трговската мрежа ќе ја формираат својата продавна цена по принципот што е споменат во ставот еден од оваа точка, со додавање на определена маржа и зависни трошкови. Да би можеле претпријатијата на трговинската мрежа на тој начин да ја формираат својата продавна цена, занаетските задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дуќани во своите фактури, покрај продавните цени на производителот по кои што ги продале тие стоки, одделно ќе ги назначат и износите на разликите во цените на репродукционите материјали што се содржани во продавните цени на производителот и тоа за секој фактурисан артикал одделно.

6) По исклучение од прописите од точ. 2—5 од ова напатствие, сите производствени претпријатија, занаетски задруги и приватните занаетски дуќани ќе ги продаваат оние свои производи што се наменети за широко трошење, кои ќе бидат одделно назначени во смисла на ст. 3 чл. 1 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широкото трошење, по единствените продавни цени што ќе бидат определени за тие производи.

7) По исклучение од прописите од точ. 2—5 од ова напатствие, а во смисла на ст. 4 чл. 1 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широко трошење, сите производствени претпријатија занаетски задруги и приватни занаетски дуќани ќе ги продаваат било по определените пониски единствени продавни цени било по определените намалени единствени продавни цени оние количини на своите производи што се наменети за широко трошење кои не се во слободна продажба т. е., оние количини на прехранбени производи, огрев и сапун што се продаваат во обезбедното снабдување на потрошачите на потрошачки карти во нормираните количини, како и оние количини на прехранбени производи што ќе им се продаваат по одделните прописи на производителите на земјоделски производи преку трговијата по сврзаните цени.

8) Со цел да се определат продавните цени на производителот, сите производствени претпријатија, занаетски задруга и приватни занаетски дуќани ќе поднесуваат до надлежниот орган (управата за цени при министерството на финансии, поверенството за финансии на околинскиот односно градскиот народен одбор) плански калкулации за сите свои производи што се наменети за широко трошење, без оглед да ли ќе ги продаваат тие производи по продавните цени што се формираат со применувањето на факторот (ст. 4 под б) точ. 2, точ. 4 и 5), по единствените продавни цени (точ. 6) или по определените пониски единствени односно по определените намалени единствени продавни цени (точ. 7).

9) Што се однесува до местото за испорачка на производителот што се наменети за широко трошење, за државните производствени претпријатија што се под стопанска управа на сојузните или републичките органи важат истите прописи што се во сила за испорачка на дотичните производи по пониските единствени цени. Истите прописи важат и за оние испорачки на производите наменети за широкото трошење што ги вршат државните производствени претпријатија што се под стопанска управа на локалните органи, занаетските задруги, производствените претпријатија на општествените организации и приватните занаетски дуќани било по единствените продавни цени (точ. 6) било по пониските односно намалените единствени продавни цени (точ. 7). Во тие случаи на споменатите претпријатија, задруги и дуќани ќе им бидат преку регрес нападнати фактичните трошкови за подвоз до истоварната станица на купувачот и тоа според одделните прописи. Во сите други случаи, т. е., во случаите

предвидена во точ. 4 и 5 од ова напатствие, споменатите претпријатија, задругите и дуќаните ќе ги испорачуваат стоките франко натоварено во вагон или друго превозно средство, односно франко своето стовариште.

10) На производствените претпријатија, занаетските задруги и на приватните занаетски дуќани ќе им се наплаќаат преку регрес разликите што се станат евентуално поради продажбата на производите што се наменети за широко трошење по цените во смисла на точ. 6 и 7 од ова напатствие. Начинот за пресметка и исплата на тие регреси ќе се регулира со одделни прописи.

11) Ова напатствие ќе се применува од 15 јануари 1951 година на кој ден престануваат да важат сите прописи што се во противност со прописите од ова напатствие, а одделно прописите од Напатствието за формирање и спределување цените по кои што производителите претпријатија од сојузно или републичко значење ќе ги продаваат своите производи од широко трошење во слободната продажба („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 29/50).

Бр. 1421

13 јануари 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

60.

Врз основа на чл. 15 од Уредбата за поморската струка („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 1/51) издавам

НАРЕДБА

ЗА РАСПОРЕДОТ НА ЗВАНИЈАТА НА ПОМОРСКАТА СТРУКА ВО ВРСТИ

1. Званијата од чл. 2 од Уредбата за поморската струка за службениците од оваа струка се распоредуваат:

во прва врста:

Виши советник на поморството, советник на поморството, виши поморски капетан, виши поморски машинист, виши лучки капетан, виши поморски техничар;

во втора врста:

Капетан на долга пловидба, капетан на крајбрежна пловидба, поморски радиотелеграфист I класа, поморски машинист I класа, поморски машинист II класа, лучки капетан I класа, лучки капетан II класа, поморски техничар;

во трета врста:

Поручник на трговската морнарица, бродоводител, поморски радиотелеграфист II класа, поморски машинист III класа, постар лучки прометник, постар светилничар, помлад поморски техничар;

во четврта врста:

Лучки прометник, помошни лучки прометник, светилничар, помошни светилничар.

2. Во смисла на чл. 12 од Законот за државните службеници, по предлог од Министерот на поморството на ФНРЈ, може со одделно решение да се воспоставува инаков распоред на званијата од оваа струка за поодделни организациони единици.

3. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”, а ќе се применува од 1 јануари 1951 година, на кој ден престанува да важи Наредбата за распоредот на званијата на струките од поморскиот и внатрешниот саобраќај во врсти К. бр. 2932 од 2 октомври 1947 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 86/47) доколку се однесува на званијата од поморската гранка на струките на поморскиот и внатрешниот саобраќај и на Наредбата за распоредот во врсти на нововведените званија „виши лучки ка-

петан”, „поморски машинист I класа”, и „поморски машинист II класа” во саобраќајната и бродомашинската струка на поморската и внатрешната пловидба К. бр. 246 од 30 јануари 1948 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 11/48).

Исклучително Наредбата К. бр. 2932 од 2 октомври 1947 година ќе се применува и натаму на службениците во званијата морнар, кормилар, бродски работоводител, бродомашински помошник и бродомашински работоводител, додека не ќе биде со одделен пропис инаку определено.

Бр. 1782

30 декември 1950 година

Белград

Претседател на Советот за законодавство
и изградба на народната власт
на Владата на ФНРЈ,
Едвард Кардељ, с. р.

61.

Врз основа на чл. 24 од Уредбата за преведувањето на пензиите, рентите и помоштите што се определени по поранешните прописи и за признавање правото на пензија на лицата што не здобиле право на пензија по поранешните прописи, прописувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ПРЕВЕДУВАЊЕТО НА ПЕНЗИИТЕ, РЕНТИТЕ И ПОМОШТИТЕ ШТО СЕ ОПРЕДЕЛЕНИ ПО ПОРАНЕШНИТЕ ПРОПИСИ И ЗА ПРИЗНАВАЊЕ ПРАВОТО НА ПЕНЗИЈА НА ЛИЦАТА ШТО НЕ ЗДОБИЛЕ ПРАВО НА ПЕНЗИЈА ПО ПОРАНЕШНИТЕ ПРОПИСИ

Со чл. 1 од Уредбата

1. Како други уживатели на пензија и помошт што ги превзел Државниот завод за социјалното осигурување се подразбираат лицата што примаат сега пензија или помошт од органите на социјалното осигурување, а таа пензија односно помошт не ја здобиле по прописите за социјалното осигурување (на пр.: членовите на Поморско-убошката заклада, бившите арсеналски работници, уживателите на предузетничките помошти, уживателите на пензии по индивидуалните договори, пензионерите на бившите бановински пензиони фондови на помошните службеници, пензионерите на бившиот фонд на Државното добро „Белје”, пензионерите на бившиот пензионен фонд на чиновниците и служителите на Народната банка и тн.).

Пензиите и помоштите што се определени врз основа на указите на президиумите на народните собранија не се преведуваат по прописите од Уредбата за преведување на пензиите, рентите и помоштите определени по поранешните прописи и за признавање правото на пензија на лицата што не здобиле право на пензија по поранешните прописи (во натамошниот текст: Уредбата за преведување на пензиите).

Како уживатели на ренти ќе се преведат и уживателите на пензии на кои што поради несреќа на работа им е определена пензијата по прописите од Законот за воспоставување правото на пензија и за законисање на државните службеници, како и другите уживатели на пензии на кои што им е определена пензијата поради несреќа на работата по поранешните прописи.

Исто така ќе им се определи инвалиднина и на оние лица што претрпеле како државни службеници несреќа на работа во Федеративна Народна Република Југославија, а не им е определена пензија оти не станале наполно неспособни за работа.

Со чл. 2 од уредбата

2. За преведувањето по прописите од Уредбата за преведувањето на пензиите стручните квалификации на уживателите на пензии, ренти и помошти ќе се определуваат на следен начин:

а) Лицата што имаат, покрај стручна спрема за квалификуван работник, уште и одделна стручна спрема за вршење сложени работи од своето занимање т.е., што ќе докажат дека вршеле работи од оние групи што одговараат на звањјата специјалист, виши специјалист или мајстор ќе се сметаат за високо квалификувани работници во смисла на Уредбата за стручното оспособување и звањјата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50). Исто така се сметаат за високо квалификувани работници лицата што биле разврстани и платени како работководители и предработници по Уредбата за регулирање надниците и платите на работниците и наместениците во државните стопански и трговски претпријатија, приватните установи и организации од 20 април 1945 година („Службен лист на ДФЈ”, бр. 24/45).

б) Лицата што ќе докажат дека положиле стручен испит за работите на своето занимање и тие работи ги вршеле фактично во определено време, се сметаат за квалификувани работници;

в) Лицата што не ги исполнуваат условите предвидени под б) за квалификуван работник, но со практичната работа се оспособиле да вршат работи на квалификуван работник или работи на онаа група што одговара на звањето на приучен работник во смисла на Уредбата за стручното оспособување и звањјата на работниците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 57/50) ќе се сметаат за полуквалификувани работници.

г) Лицата што не ги исполнуваат условите предвидени под а) до в) ќе се сметаат за неквалификувани работници.

За наместеници што вршеле стручни административни и помошно-технички (манипулативни) работи ќе се сметаат лицата што ги вршеле работите споменати во чл. 8 од Уредбата за регулирање надниците и платите на работниците и наместениците во државните стопански и трговски претпријатија, приватните установи и организациите од 20 април 1945 година.

На лицата што последната година на работењето ја провеле во вршење на односките стручни работи или тие работи ги вршеле вкупно најмалку пет години ќе им се признаат стручните квалификации под а) до в) од првиот став на оваа точка.

3) Во стаж од 30 години ќе се смета и времето од чл. 16 ст. 2 од Уредбата за преведувањето на пензиите.

4) Како износ на пензиите што се определени по поранешните прописи што ќе се исплатуваат и натаму во смисла на чл. 2 ст. 2 од Уредбата за преведување на пензиите се земаат во оглед и минималните износи на пензиите по Наредбата за минималните ренти и пензии, помошти и отпратници од социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 37/47).

Ако умре уживател на лична пензија чија што пензија не била преведена (чл. 2 ст. 2 од Уредбата за преведувањето на пензиите) на членовите на фамилијата ќе им се определи фамилијарна пензија по прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии. Како основ да се определи фамилијарна пензија ќе се земе износот што би му припаѓал на умрениот уживател на пензијата ако би била преведена неговата лична пензија по прописите од Уредбата за преведувањето на пензиите.

5) Пензиите што се определени по поранешните прописи за социјалното осигурување поради неспособноста за работа, ќе се преведат како инвалидски пензии по прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, без оглед на процентот на неспособноста за работа што е утврден при поранешното определување на тоа право.

6. Ако уживател на пензија има услови и за инвалидска и за старосна пензија по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, ќе му се определи инвалидска пензија доколку самиот тој не бара да му се определи старосна пензија.

Со чл. 3 од уредбата

7. За определување на пензискиот основ по чл. 3 ст. 1 точ. а) од Уредбата за преведувањето на пензиите, платата по време за редовно работно време по уредбите за платите што се донесени после 1 јануари 1947 година се утврдува според групата на работата во која што бил уврстен осигуреникот. Кај осигурениците кои и после 1 јануари 1947 година примале плата по Уредбата за регулирање надниците и платите на работниците и наместениците во државните стопански и трговски претпријатија, приватните установи и организациите од 20 април 1945 година ќе се земе платата по таа уредба за редовното работно време. Ако не може да се утврди фактичната плата по таа уредба ќе се земе средната плата според соодветната квалификација односно работа по таа уредба.

Средната плата во смисла на чл. 3 ст. 1 точ. о) од Уредбата за преведувањето на пензиите ќе се земе во случајот каде што престанат работниот однос пред да започне да се применува Уредбата за платите од 1945 година како и за случаите каде што била платата определена по таа уредба ама не може да се утврди фактичниот износ на платата. Каде што може да се утврди фактичниот износ на платата што е определена по таа уредба, ќе се земе како плата фактичниот износ на платата по таа уредба за редовното работно време, доколку е тој поголем од износот на средната плата.

Средната плата по Уредбата за регулирање надниците и платите на работниците и наместениците во државните стопански и трговски претпријатија, приватните установи и организации од 20 април 1945 година се пресметува според платите што се предвидени за првиот разред на скапотијата.

На оние делови од припоеното подрачје по Договорот за мир со Италија на кои што важела окупационата валута до замената по Уредбата за повлекување и замена на парите што гласат на лири и за пресметувањето на обврските во динари на ФНРЈ на подрачјето припоено кон ФНРЈ по Договорот за мир со Италија („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 77/47), пензискиот основ ќе се определи во смисла на чл. 3 ст. 1 точ. б) од Уредбата за преведувањето на пензиите се до 30 септември 1947 година.

Со чл. 4 од уредбата

8. На сите уживатели на лични ренти без оглед на нивната квалификација им се определува инвалидската пензија по чл. 4 ст. 1 од Уредбата за преведувањето на пензиите.

Личните ренти по Наредбата за социјалното осигурување на осудениците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 32/47) ќе се преведат по чл. 4 од Уредбата за преведувањето на пензиите по прописите од Наредбата за социјалното осигурување на лицата што издржуваат казна („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 64/50).

Со чл. 5 од уредбата

9. Во смисла на чл. 5 ст. 1 од Уредбата за преведувањето на пензиите ќе се определат нови пензии по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии на уживателите на фамилијарни пензии ако докажат дека осигуреникот преку кого им припаѓа пензијата, бил наместеник што вршел стручни административни или помошно-технички (манипулативни) работи, како и во случај ако вршел служителски работи доколку имал најмалку 30 години работен стаж.

10. Во стабот од 30 години треба да се засмета и времето од чл. 16 ст. 2 од Уредбата за преведувањето на пензиите.

11. На уживателите на фамилијарна пензија чии што пензии во смисла на ст. 3 чл. 5 од Уредбата за преведувањето на пензиите не се преведуваат, ќе им се определи, ако некој од уживателите отпадне, право на фамилијарна пензија и износот на фамилијарната пензија по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии. Како основ за определување на фамилијарна пензија ќе се земе износот што би му припаѓал на умрениот осигуреник да била неговата лична пензија што ја примал

или на која што имал право, преведена по прописите од Уредбата за преведувањето на пензиите.

Со чл. 6 од уредбата

12. Ако по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии уживателот на помошт има услови и за инвалидска и за старосна пензија ке му се определи инвалидска пензија доколку уживателот сам не побара да му се определи старосна пензија.

Уживателите на помошт што не ги исполнуваат условите за преведувањето на пензијата по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, а како пензија им се исплатува досегашната помошт, ке се сметаат како уживатели на старосна пензија ако им била помошта определена затоа, што наполниле 65 години (мажи) односно 60 години (жени), а ке се сметаат како уживатели на инвалидска пензија — ако им е исплатувана помошт поради изнеможност.

Со чл. 8 од уредбата

13. На оние уживатели на пензија кои што во моментот на пензионисањето ги исполнувале условите за старосна пензија по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии ке им се определи старосна пензија.

На оние уживатели на кои што им била определена пензија поради неспособност за работа ке им се определи инвалидска пензија.

На уживателите на кои што им била определена пензија поради неспособност за работа, а кои во моментот на пензионисањето ги исполнувале условите за старосна пензија по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, ке им се определи инвалидска пензија, доколку уживателот не побара самот да му се определи старосна пензија.

На уживателите на пензија што не ги исполнуваат условите нити за старосна нити за инвалидска пензија по прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии ке им се определи пензија по табелата од чл. 58 на тој закон со процентот што одговара на нивниот вкупен работен стаж. Овие лица кога ке наполниат 65 години (мажи) односно 55 (жени) ке се сметаат како уживатели на старосна пензија во смисла на прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

По горниот став ке се преведат и пензиите на оние уживатели, на кои што не им се преведени пензиите во смисла на точ. 4 од Решението на Владата на ФНРЈ бр. 1141 од 7 јуни 1950 година за определување на нови пензии на државните службеници на кои што службата им престанала после преведувањето на нови плати. На оние уживатели ке им се земат во пензискиот основ само платите после 1 октобра 1947 година.

14. При преведувањето се признава во работен стаж времето што е признато со решението за пензија по Законот за воспоставување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници, како и времето кое што не е признато по тој закон, а се признава по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии односно по чл. 16 од Уредбата за преведувањето на пензиите.

15. Уживателите на лична пензија на кои што им престанал работниот однос после 1 мај 1945 година должни се да поднесат доказ за износот на бруто платата што ја примале во време од 1 мај 1945 година до 30 септември 1947 година (точ. а) ст. 2 чл. 8 од Уредбата за преведувањето на пензиите). Восстановениот бруто износ на платата ке се пресмета на него износ во смисла на Решението на Владата на ФНРЈ бр. 784 од 7 февруари 1950 година за наголемување на платите на работниците, службениците и наместениците и односните табели, и потоа ке се пресмета едногодишниот просек на платата за пензискиот основ.

16. Износите на платата во смисла на чл. 8 ст. 2 (точ. б) од Уредбата за преведувањето на пензиите ке се утврдуваат според положбајната група на службениците во моментот на пензионисањето со тоа што за лицата што немале положбајна група предвидена во чл.

2 од Уредбата за регулирање припадностите на државните службеници од граѓанскиот ред и другите јавни службеници на сојузните министерства и установи од 20 април 1945 година, ке се земат платите од соодветната положбајна група во смисла на чл. 8 од Законот за воспоставување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници.

На уживатели на пензија што примале во последната година на работењето пред да се пензионисаат плата со периодска повишица во пензискиот основ им се засметува платата со периодската повишица.

На уживателите на пензии на кои што им била пензијата определена како на чиновнички приправници, ке им се земе како плата во смисла на чл. 8 ст. 2 под б) од Уредбата за преведувањето на пензиите — соодветната средна плата по чл. 2 точ. 2 од Уредбата за регулирање припадностите на државните службеници од граѓанскиот ред и другите јавни службеници на сојузните министерства и установи од 20 април 1945 година.

Со чл. 9 од уредбата

17. Ако уживателот на лична пензија што е определена по прописите за воспоставување правото на пензија на државните и самоуправниите службеници умрел или ако умре пред да се изврши преведувањето, на тие пензии во смисла на чл. 23 ст. 4 од Уредбата за преведувањето на пензиите, ке се определи фамилијарната пензија по прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии така, што ке се земе како пензиски основ износот на пензијата што би му припаѓал на умрениот уживател да била неговата лична пензија преведена по чл. 8 од Уредбата за преведувањето на пензиите.

Со чл. 10 од уредбата

18. Со цел да се преведат личните помошти на пензии по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, платата што влегува во пензискиот основ се воспоставува на начинот што е определен во точ. 16 од ова напатствие.

19. На уживателите на помошти од чл. 27 од Законот за воспоставување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници пензискиот основ ке им се воспостави според соодветната средна плата по Уредбата за регулирање припадностите на државните службеници од граѓанскиот ред и другите јавни службеници на сојузните министерства и установи од 20 април 1945 година, и тоа:

по точ. 1 чл. 3 од таа уредба — ако вршеле служителска или нејзе слична служба

по точ. 2 чл. 3 од таа уредба — ако вршеле служба на званичник;

по точ. 4 чл. 3 од таа уредба — во сите други случаи.

Со чл. 13 од уредбата

20. На лицата од ст. 1 чл. 13 од Уредбата за преведувањето на пензиите што биле во работен (службенички) однос после 9 мај 1945 година ке им се определи:

а) инвалидска пензија — ако неспособноста за работа настапила пред да влезе во сила Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии и ако навршиле работен стаж од најмалку пет години (лицата помлади од 50 години) односно најмалку 10 години (лицата постари од 50 години); да ли за здобивањето на правото ке се бара стаж од пет односно десет години ке се цени по староста на лицето во време кога настапила неспособност за работа;

б) старосна пензија — ако до влегувањето во сила на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии навржиле работен однос односно 55 години (жени) или навршиле работен стаж од триесетпет години и 55 години живот (мажи) односно работен стаж од триесет години и 50 години живот (жени).

На лицата што не биле во работен однос после 9 мај 1945 година ке им се определи старосна пензија, ако до влегувањето во сила на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните

фамилии навршиле триесетипет години работен стаж и 55 години живот (мажи) односно 30 години работен стаж и 50 години живот (жени).

21. Во смисла на ст. 3 чл. 13 од Уредбата за преведувањето на пензиите ќе им се определи фамилијарна пензија на членовите на фамилијата на оние осигуреници што биле во работен однос после 9 мај 1945 година, а умреле пред да влезе во сила Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии во случаи кај што биле постоеле по прописите од тој закон правото на фамилијарна пензија, а по поранешните прописи не е тоа право признато поради неисполнување на некои одделни услови што не ги бара споменатиот закон. На пример:

— ако умрел уживателот на рента чија што способност за работа била намалена преку 50%, а смртта не била последица од претрпена несреќа на работа (а постоат услови од чл. 65 ст. 2 точ. 3 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии);

— ако брачниот другар на осигуреникот не здобил право на пензија затоа, што бил во брак помалу од година дена со умрениот осигуреник (а не постоат околности од чл. 68 од Законот за социјално осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии);

— ако брачниот другар не здобил право на пензија затоа што склучил брак со уживател на лична пензија (а не постоат околности од чл. 68 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии);

— родителите кои што по поранешните прописи за социјалното осигурување примиле отплатнина на место пензија, како и родителите на кои што по други поранешни прописи за пензиите не им признано правото на фамилијарна пензија затоа, што не ги исполнувале одделните услови за пензија на родителите (а ги исполнуваат условите од чл. 70 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии).

Со чл. 14 од уредбата

22. По чл. 14 ст. 1 од Уредбата за преведувањето на пензиите ќе им се определи инвалидска пензија на лицата што не здобиле право на пензија по поранешните прописи за пензиите, а не ги исполнуваат ни условите од чл. 13 од Уредбата за преведувањето на пензиите, ако прописаниот стаж за инвалидска пензија (пет односно десет години — според староста во времето кога настапила неспособноста за работа) го навршиле како работници или службеници, без оглед на тоа кога биле во работен однос и без оглед на траењето на прекинувањето помеѓу поодделни запослувања. Пензискиот процент на овие лица им се определува според вкупното време што се смета во пензискиот стаж според одредбите на чл. 60—63 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

Со чл. 15 од уредбата

23. За да се определи правото на пензија по ст. 1 чл. 15 од Уредбата за преведувањето на пензиите ќе се постапува на следен начин:

а) за лицата на кои што им престанал работниот однос пред 16 февруари 1950 година и после тоа веќе не стапиле во работен однос треба, кога им се определува правото на пензија, да се востанови дали против нив имало некој од фактите од чл. 2 од Законот за востанување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници;

б) за лицата што биле после 16 февруари 1950 година во работен однос ќе се бараат податоци за фактите од чл. 2 од Законот за востанување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници, ако ги исполнувале условите за пензија по поранешните прописи пред 16 февруари 1950 година; по исклучение овие податоци нема да се бараат за лицата кои што во периодот од 10 мај 1945 година до влегувањето во сила на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии биле непрекинато во служба на државните надлештва и установи.

На пример: податоци за фактите од чл. 2 од Законот за востанување правото на пензија и за пен-

зионисање на државните службеници ќе се бараат: ако според налаз на лекарска комисија неспособноста за работа настапила пред 16 февруари 1950 година, или ако осигуреникот до 16 февруари 1950 година ги исполнил условите за старосна пензија по Законот за социјалното осигурување на работниците, наместениците и службениците од 1946 година, или ако државниот службеник до 18 ноември 1946 година наполнил 50 години односно до 16 февруари 1950 година наполнил 60 години, а имал десет години работен стаж, доколку не бил непрекинато во служба на државните надлештва и установи во периодот од 10 мај 1945 година до 16 февруари 1950 година.

24. Случаите што се веќе решени на исплатата на пензијата е запрена со решение од Комитетот за социјални грижи на Владата на ФНРЈ бр. 2389.50 ќе се ревидираат во смисла на чл. 15 од Уредбата за преведувањето на пензиите и ова напатствие.

25. Како по одредбата на ст. 1 чл. 15 од Уредбата за преведувањето на пензиите лицата против кои постои некој од фактите од чл. 2 од Законот за востанување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници, можат да здобиаат право на лична пензија по основот на работниот стаж во Федеративна Народна Република Југославија, ќе им се определи инвалидска пензија и на оние лица што станале полно неспособни за работа поради претрпена несреќа на работа кога работеле во Федеративна Народна Република Југославија, без оглед на траењето на работниот стаж во Федеративна Народна Република Југославија, макар што против нив стоеле фактите од чл. 2 од Законот за востанување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници.

26. Како дополнителен стаж по ст. 2 чл. 15 од Уредбата за преведувањето на пензиите не може да се земе времето што е проведено на работа поради која што е прогласен осигуреникот како соработник на окупаторот.

27. Ставот 3 чл. 15 од Уредбата за преведувањето на пензиите се однесува и до членовите на фамилијата на овој осигуреник кој што поради последица на несреќа на работа во Федеративна Народна Република Југославија умрел после влегувањето во сила на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

Со чл. 16 од уредбата

28. Ако уживател на лична пензија од ст. 2 чл. 16 од Уредбата за преведувањето на пензиите не исполнува услови за старосна пензија, при преведувањето на пензијата ќе му се определи нова пензија по табелата од чл. 58 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии со процентот што ќе му одговара на вкупното време на работниот стаж пред и после пензионисањето.

29. Лицата од ст. 4 чл. 16 од Уредбата за преведувањето на пензиите имаат право на наголемување на пензијата по чл. 64 ст. 2 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии макар што на денот на влегувањето во сила на тој закон не биле во работен однос, но ова наголемување ќе се врши само врз основа на времето на запослувањето во Федеративна Народна Република Југославија, а не од денот на пензионисањето. На уживателите на пензија што биле запослени на денот на влегувањето во сила на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии ќе им се засметува за наголемување на пензијата сето време на запослувањето после пензионисањето во смисла на точ. 23 од Првото напатствие за применување на поодделни прописи од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

30. Како работен стаж од ст. 5 чл. 16 од Уредбата за преведувањето на пензиите се зема вкупното време што се засметува во пензискиот стаж по прописите од чл. 60 — 63 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

31. На уживателите на пензии на кои што како на договорни лекари на социјалното осигурување им е признато по колективниот договор во пензискиот стаж времето на таа договорна работа ќе им се признае при преведувањето на пензијата тоа време на пензискиот стаж во ист обем.

Со чл. 17 од уредбата

32. Во врска со прописите од чл. 17 од Уредбата за преведувањето на пензиите прописот на точ. 70 под б) на Поблиските напатствија за применувањето на прописите од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии нема да се применува после влегувањето во сила на Уредбата за преведувањето на пензиите, а прописите од точ. 70 под а) од истите напатствија ќе се применуваат така, што кај такви лица ќе се бараат и податоци за фактите од чл. 2 од Законот за воспоставување правото на пензија и за пензионисање на државните службеници.

Случаите што се веќе решени по точ. 70 под б) од Поблиските напатствија ќе се ревидираат по барање од уживателот, а случаите што се решени по точ. 70 под а) од тие напатствија ќе се ревидираат по службена должност и ќе се решат во смисла на чл. 15 од Уредбата за преведувањето на пензиите и овие напатствија.

Со чл. 20 од уредбата

33. Како износ определен по поранешните прописи што ќе се исплатува и натаму се земаат во оглед и минималните износи на пензиите по Наредбата за минималните ренти и пензии, помошти и отпратнини од социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 37/47).

По смртта на уживател на лична пензија односно уживател на инвалиднина, како основ за определување на фамилијарна пензија се зема личната пензија односно инвалиднината преведена по прописите од Уредбата за преведувањето на пензиите, а не износот што се исплатува и натаму по чл. 20 од Уредбата за преведувањето на пензиите.

Со чл. 22 од уредбата

34. Почнувајќи од 1 јануари 1951 година ќе се применува Решението на Владата на ФНРЈ за најмалите износи што можат да им се исплатуваат на уживателите на лична пензија, инвалиднина поради несреќа на работа и фамилијарна пензија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/50) на сите уживатели на пензии без оглед дали им е преведена пензијата по прописите од Уредбата за преведувањето на пензиите со тоа, што како време на работен однос според кое што се определуваат податоците по тоа решение, ќе се смета сето време што се засметува во пензискиот стаж по прописите од чл. 60 — 63 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

Со чл. 23 од Уредбата

35. Преведувањето на поодделни групи од чл. 1 од Уредбата за преведувањето на пензиите ќе се врши по следниот ред:

а) лицата што не здобиле право на пензија или помош наместо пензија по поранешните прописи;

б) уживатели на помошти од сите видови што ги превзел Државниот завод за социјалното осигурување и уживателите на помошти по прописите за воспоставување правото на пензија на службениците;

в) уживатели на фамилијарни пензии на кои што е определена пензијата по точ. 73 од Поблиските напатствија за применување на Законот за социјалното осигурување;

г) сите други уживатели на пензии и ренти што се определени по поранешните прописи, како и уживателите на пензии по прописите за воспоставување правото на пензија на службениците на кои што во смисла на чл. 23 ст. 5 од Уредбата за преведувањето на пензиите се определува нов износ на пензија

врс основа на вкупното време кое што по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии се смета во стаж за пензија;

д) Уживатели чии што примања не се преведени по прописите од Уредбата за преведувањето на пензиите (определување додатоци по Решението на Владата на ФНРЈ за најниските износи што можат да им се исплатуваат на уживателите на лични пензии, инвалиднини поради несреќа на работа и фамилијарни пензии).

Денот кога ќе почне преведувањето, одделно за секоја група од претходниот став, ќе го определи министерството за социјални грижи на народната република и ќе го објави во дневниот печат, кога ќе биде назначена и датата со која што ќе се заклучи примањето на барањата и на доказите.

Барањата за преведување со потребни докази ќе се поднесат до органите за социјалното осигурување во срок од една година од почетокот на преведувањето на односната група на лицата што се преведуваат. После тој срок преведувањето ќе се врши по службена должност врз основа на податоците со кои што ќе располагаат органите на социјалното осигурување.

Преведувањето ќе се заврши најдоцна во срок од една година сметајќи од истекот на определениот срок за поднесување барања и докази за поодделна група.

Бр. 4863

11 јануари 1951 година

Белград

Претседател на Комитетот за социјални грижи на Владата на ФНРЈ,
инж. Густав Влахов, с. р.

СОДРЖАЈ

Страна

52. Одлука на Народната скупштина на ФНРЈ за потврда на Указот од Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ за прогласување Одлуката за согласување на сојузните закони со промените што се извршени во државната управа и во системот на управувањето со стопанството — — — — —	61
53. Одлука за согласување сојузните закони со измените извршени во државната управа и во системот на управување со стопанството — — — — —	61
54. Указ за укинување положбата на војна со Сојузна Република Австрија — — — — —	69
55. Уредба за дополнување на Основната уредба за пренесување деловите на основните средства на државните стопански претпријатија — — — — —	69
56. Уредба за укинување управата за снабдување на Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ — — — — —	69
57. Решение за стопите на редовната добивка на угостителските дуќани на државните угостителски претпријатија што се под стопанска управа на сојузните органи — — — — —	69
58. Наредба за определување основните плати за званијата во поморската струка — — — — —	70
59. Напатствие за начинот на формирање и определување на цените по кои што производствените претпријатија ќе ги продаваат производите што се наменети за широко трошење — — — — —	70
60. Наредба за распоредот на званијата на поморската струка во врсти — — — — —	72
61. Напатствие за извршување Уредбата за преведување пензии, ренти и помошти определени по поранешните прописи и за признавање правото на пензија на лицата што не здобиле право на пензија по поранешните прописи — — — — —	72

Издавач: „Службен лист на ФНРЈ“ новинарско издавачко претпријатие — Белград Брачкова ул. бр. 20.

— Директор и одговорен уредник Слободан М. Нешовиќ, Бранкова бр. 20. —

Печат на Југословенското штампарско претпријатие, Белград